

ШЛЯХИ ПІДВИЩЕННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ УПРАВЛІННЯ ОБОРОТНИМИ АКТИВАМИ ПІДПРИЄМСТВА

Верховод М.С., студент ОКР „Магістр”, спец. „Фінанси”*

**Науковий керівник – Смолянська О.Ю., доцент*

В умовах ринкової економіки всі аграрні підприємства зацікавлені в ритмічному і стабільному функціонуванні. Щоб досягти високих результатів, потрібна чітко збудована, обґрунтована і ефективна фінансова політика управління активами. Важливою складовою частиною системи фінансового менеджменту агропромислових підприємств був і залишається механізм управління оборотними активами. Справа в тому, що розробка досконалого механізму управління оборотними активами сільськогосподарських підприємств і дієве застосування його на практиці є досить актуальною проблемою в даний час, оскільки ефективне формування і регулювання обсягу оборотних активів сприятиме підтримці оптимального рівня ліквідності, забезпечить оперативність виробничого і фінансового циклів діяльності, а отже досить високу платоспроможність і фінансову стійкість аграрних формувань.

Управління оборотними активами становить найбільшу частину операцій фінансового менеджменту. Це пов'язано з великою кількістю елементів його внутрішнього матеріально-речового та фінансового складу, що вимагає індивідуалізації управління; високою динамікою трансформації його видів; пріоритетною роллю в забезпеченні платоспроможності, рентабельності та інших цільових результатів операційної діяльності підприємства.

Політика управління оборотним капіталом повинна забезпечити компроміс між ризиком втрати ліквідності і ефективністю роботи.

Якщо грошові кошти, дебіторська заборгованість та виробничі запаси підтримуються на досить низьких рівнях (порівняно з короткостроковою кредиторською заборгованістю), то вірогідність неплатоспроможності або дефіцит коштів для рентабельної діяльності велика.

Якщо переважна частина ресурсів фірми вкладена у необоротні активи, страхові запаси оборотних коштів відсутні, то при певних відхиленнях від планових обсягів реалізації продукції і надходженні платежів можливі також порушення у розрахунках з кредиторами. Із зростанням величини чистого оборотного капіталу ризик ліквідності зменшується.

Абсолютно інша залежність між прибутком і рівнем чистого оборотного капіталу. При низькому його значенні виробнича діяльність не підтримується належним чином, можливі втрата ліквідності, періодичні збої в роботі і низький прибуток. При деякому оптимальному рівні чистого оборотного капіталу і його компонентів прибуток стає максимальним, а будь-яке відхилення від нього в принципі небажане. Зокрема, невиправдане підвищення величини оборотних коштів призводить до накопичення не

задіяних у виробництві оборотних активів, а також зайвих витрат їх фінансування, що спричинить зниження прибутку.

Результати комплексного підходу і систематичного аналізу дають можливість розробити програму заходів щодо підвищення ефективності управління оборотними активами аграрних підприємств і забезпечити контроль за її практичним здійсненням за наступними напрямками:

– поліпшення організації матеріально-технічного постачання з метою безперебійного і ритмічного забезпечення виробництва матеріальними ресурсами;

– скорочення тривалості операційного циклу за рахунок інтенсифікації виробництва (використання новітніх технологій механізації і автоматизації виробничих процесів, підвищення рівня продуктивності праці, повнішого використання виробничих потужностей підприємства, трудових, матеріальних ресурсів і так далі), а також підвищення контролю за рухом найбільш важливих категорій запасів (на основі системи ABC-аналізу) і розподілом в чіткій відповідності із структурою їх витрачання;

– прискорення процесу відвантаження продукції і оформлення розрахункових документів, застосування перспективних форм рефінансування дебіторської заборгованості, ефективних форм регулювання середнього залишку грошових активів (використання флота, скорочення розрахунків готівкою, відкриття „кредитної лінії” в банку), створення чітких систем контролю за рухом дебіторської заборгованості і грошових коштів, розвиток механізмів безготівкових розрахунків.

НАПРЯМКИ ВДОСКОНАЛЕННЯ ФОРМУВАННЯ ТА ВИКОРИСТАННЯ ФІНАНСОВИХ РЕСУРСІВ НА ПІДПРИЄМСТВІ

Весна Ю.А., студентка ОКР „Магістр”, спец. „Фінанси”*

**Науковий керівник - Черненко Л.В., к.е.н., доцент*

Фінансовий стан підприємства залежить від його результатів виробничої, комерційної та фінансової діяльності. Якщо господарська діяльність забезпечує прибуток, то це створює додаткові джерела коштів і в кінцевому підсумку сприяє зміцненню фінансового стану підприємства. В свою чергу стійкий фінансовий стан є необхідною умовою ефективного підприємництва. Тому фінансова діяльність, як складова частина господарської діяльності підприємства, має бути спрямована на забезпечення систематичного надходження й ефективного використання фінансових ресурсів, дотримання розрахунково-платіжної та кредитної дисципліни, досягнення раціонального співвідношення між власним і позиковим капіталом.

Для розв’язання проблем формування і використання фінансових ресурсів підприємств потрібна виважена, довгострокова політика держави щодо розвитку підприємництва та його ролі у піднесенні національної економіки, яка б спиралася на інтереси основних суб’єктів підприємницької дія-